

Wniebowstąpienie Pańskie

WIGILIE

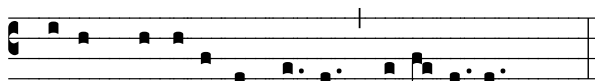
WEZWANIE

v

A

- Lleluja. Uwielbiamy Chrystusa Pana,

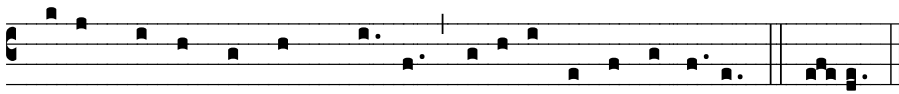
który wstępuje do nieba, alleluja.

HYMN
VII

K

Rólu odwieczny wszechświata I Zbawco całej ludzkości,

Twoje zwycięstwo nad śmiercią Otwarło łaski podwoje. Amen.

Dzisiaj wstępujesz do nieba,
By zasiąść z Ojcem na tronie;
On Ci na wieki przekazał
Władanie wszelkim stworzeniem.

Wszystko, co żyje na ziemi,
Napęlnia Otchłań i niebo,
Tobie poddane na zawsze,
Przed Tobą zgina kolano.

Drżą aniołowie zdumieni
Odmianą losu człowieka:
Ciało obmyte z przewiny
Króluj w Słowie Wcielonym.

Ty jesteś, Chryste, radością,
Nagrodamy obiecaną;
Świata całością kierujesz,
Poskramiasz złudy doczesne.

Przeto prosimy Cię, Panie,
Byś wszystkim grzechy przebaczył,
Sercami pociągnął ku Tobie
Przez łaskę z nieba wylaną.

Kiedy zaś przyjdiesz nas sędzić
Wśród chmur płonących czerwienią,
Daruj nam karę należną
I przywróć godność straconą.

Jezu, co w niebo wstępujesz,
Niech Ciebie z Ojcem i Duchem
Śpiew odkupionych wysławia
Przez całą wieczność bez końca. Amen.

I NOKTURN

1 ant. Tyś swój majestat, Boże, *
wyniósł nad niebiosa, / alleluja.

Psalm 8

O Panie, nasz Panie, † jak
przedziwne jest Twoje imię
na całej ziemi! * Tyś swój
majestat wyniósł nad niebiosa.

Sprawileś, że na przekór Two-
im przeciwnikom † usta dzieci
i niemowląt oddają Ci chwałę, *
aby poskromić nieprzyjaciela
i wroga.

Gdy patrzę na Twe niebo,
dzieło palców Twoich, * na
księżyc i gwiazdy, któreś Ty
utwierdził:

Czym jest człowiek, że o nim
pamiętasz, * czym syn człowie-
czy, że troszczysz się o niego?

Uczyliś go niewiele mniej-
szym od aniołów, * uwieńczyłś
go czcią i chwałą.

Obdarzyłeś go władzą nad
dziełami rąk Twoich, * wszystko
złożyłeś pod jego stopy:

Owce i bydło wszelakie, *
i dzikie zwierzęta,

Ptaki niebieskie i ryby mor-
skie, * wszystko, co szlaki mórza
przemierza.

O Panie, nasz Panie, * jak
przedziwne jest Twoje imię na
całej ziemi!

Ant. Tyś swój majestat, Boże,
wyniósł nad niebiosa, / alleluja.

2 ant. Chrystus przyszedł z nieba
* i do nieba powraca, / alleluja.

Psalm 19

Niebiosa głoszą chwałę Bo-
ga, * dzieło rąk Jego obwie-
szcza nieboskłon.

Dzień opowiada dniowi, * noc
nocy wiadomość przekazuje.

Nie są to słowa ani nie jest to
mowa, * których by dźwięku nie
usłyszano.

Ich głos się rozchodzi po całej
ziemi, * ich słowa aż po krańce
świata.

Tam słońcu namiot postawił, †
a ono jak oblubieniec wychodzi
ze swej komnaty, * cieszy się jak
siłacz ruszający do biegu.

Ono wschodzi na krańcu nieba
† i biegnie aż po drugi kraniec, *
a nic przed jego żarem się nie
schroni.

Prawo Pańskie jest doskonałe
i pokrzepia duszę, * świadectwo
Pana jest pewne, nierozważnego
uczy mądrości.

Jego słuszne nakazy radują serce, * jaśniej przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, * sądy Pana prawdziwe, wszystkie razem słuszne,

Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, * słodsze od miodu płynącego z plastra.

Zważa na nie Twój sługa * i nagrodę otrzyma za ich przestrzeganie.

Kto jednak widzi swoje błędy? * Oczyszczyć mnie z błędów przede mną ukrytych.

Także od pychy broń swojego sługę, * by nie panowała nade mną.

Wtedy będę bez skazy * i wolny od wielkiego występku.

Niech znajdą uznanie przed Tobą † słowa ust moich i myśli mego serca, * Panie, moja opoka i mój Zbawicielu.

Ant. Chrystus przyszedł z nieba / i do nieba powraca, / alleluja.

3 ant. Powstań, Panie, w swojej potędze: * będziemy śpiewać i słać moc Twoją, / alleluja.

Psalm 21, 2-8. 14

PAnie, król się weseli z Twojej potęgi * i z Twojej pomocy tak bardzo się cieszy.

Spełniłeś pragnienie jego serca * i nie odmówiłeś błaganiom warg jego.

Bo pomyślne błogosławieństwo wcześniej nań zesłałeś, * szczerozłotą koronę włożyłeś mu na głowę.

Prosił Ciebie o życie, * Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.

Wielka jest jego chwała dzięki Twojej pomocy, * ozdobiłeś go dostojnością i blaskiem.

Gdyż błogosławieństwem uczyniłeś go na wieki, * napełniłeś go radością Twojej obecności.

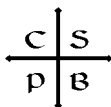
Król bowiem w Panu pokłada nadzieję * i nie zachwieje się z łaski Najwyższego.

Powstań, Panie, w swojej potędze, * będziemy śpiewać i słać moc Twoją.

Ant. Powstań, Panie, w swojej potędze: / będziemy śpiewać i słać moc Twoją, / alleluja.

K. Pan oświecił umysł apostołów, alleluja.

W. Aby rozumieli Pisma, alleluja.

I CZYTANIE

Z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan

4, 1-24

BRACIA! Zachęcam was ja, więzien w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi Pismo: "Wstąpiwszy do góry wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary". Słowo zaś "wstąpił" cóż oznacza, jeśli nie to, że również zstąpił do niższych części ziemi? Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosa, aby wszystko napełnić.

I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa. Chodzi o to, abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce fałszu. Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. Z Niego całe Ciało, zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary, przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości.

To zatem mówię i zaklinam was w Panu, abyście już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z ich próżnym myśleniem, umysłem pogrążeni w mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości serca. Oni to doprowadziwszy siebie do nieczułości sumienia, oddali się rozpuście, popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju grzechy nieczyste. Wy zaś nie tak nauczyliście się Chrystusa. Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz,

odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

RESPONSORIUM

K. Nadeszła pora, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał. / Nie smućcie się, a serce wasze niech się nie trwoży.

W. Proszę za wami Ojca, aby On sam was zachował, alleluja.

K. Jeżeli Ja nie odejdę, Poczyszyciel nie przyjdzie, / gdy odejdę, pošlę Go do was.

W. Proszę za wami Ojca, aby On sam was zachował, alleluja.

II NOKTURN

1 ant. Śpiewajcie Panu, grajcie ku czci Jego imienia, * równajcie drogę przed Tym, / którego podnóżkiem są obłoki, / alleluja.

Psalm 68 A

BÓG wstaje i rozprasza się Jego wrogowie, † pierzchają przed Jego obliczem * ci, którzy Go nienawidzą.

Jak dym przez wiatr rozwiany, † jak wosk, co rozplywa się przy ogniu, * tak giną przed Bogiem grzesznicy.

A sprawiedliwi cieszą się i weselą przed Bogiem, * i rozkoszują radością.

Śpiewajcie Bogu, grajcie Jego imieniu, † równajcie drogę przed Tym, który dosiada obłoków, * cieszcie się Panem, przed Nim się weselcie.

Ojcem dla sierot i wdów opiekunem * jest Bóg w swym świętym mieszkaniu.

Bóg dom gotuje dla opuszczonych, † jeńców prowadzi ku lepszemu życiu, * tylko oporni zostają na zeschłej ziemi.

Boże, gdy szedłeś przed ludem Twoim, * gdy kroczyłeś przez pustynię,

Zadrżała ziemia, niebo deszcz zesłało * przed obliczem Boga, przed Bogiem Izraela.

Deszcz obfity zesłałeś, Boże * Tyś orzeźwił swe znękanе dziecięctwo.

Twoja rodzina, Boże, znalazła to mieszkanie, * które w swej dobroci dałeś ubogiemu.

Ant. Śpiewajcie Panu, grajcie ku czci Jego imienia, / równajcie drogę przed Tym, / którego podnóżkiem są obłoki, / alleluja.

2 ant. Chrystus wstępując do nieba * wolność jeńcom przywrócił, / alleluja.

Psalm 68 B

PAN rozkaz wydaje, † a liczni wysłannicy głoszą dobrą nowinę: * "Wielkie wojsko jest rozgromione!

Uciekają królowie zastępów, uciekają, * a mieszkanka domu dzieli łupy.

Gdy wy spoczywaliście wśród zagród dla trzody, † pokryły się srebrem skrzydła gołębic, * lśniły jej pióra zieloną śnieżką złota.

Gdy tam Wszechmocny królów rozprasał, * na górę Salmon opadały śniegi".

Góry Baszanu to góry wysokie, * góry Baszanu to góry urwiste.

Czemu, góry urwiste, z zdrością patrzycie † na górę, gdzie Bogu mieszkać się spodobalo * i na której Bóg będzie przebywał na zawsze?

Rydwanów Bożych jest tysiąc tysięcy: * to Pan do świątyni przybywa z Synaju.

Wstąpiłeś na wyżynę biorąc jeńców w niewolę, † przyjąłeś ludzi jako daninę, * nawet opornych wprowadzasz do swojego domu.

Pan przez wszystkie dni niech będzie błogosławiony, * Bóg, który nas dźwiga co dzień, Zbawienie nasze!

Bóg nasz jest Bogiem, który wyzwala, * Pan ratuje nas od śmierci.

Bóg kruszy głowy swoich wrogów, * zarosła czaszkę grzesznika.

Pan powiedział: "Wyprowadzę cię z Baszanu, * wyprowadzę cię z morskiej głębin,

Aby we krwi twoja stopa brodziła, * by języki psów twoich miały kąsek z wrogów".

Ant. Chrystus wstępując do nieba / wolność jeńcom przywrócił, / alleluja.

3 ant. Oto widać, Boże, Twój pochód, * pochód Boga mego i Króla do świątyni, / alleluja.

Psalm 68 C

OTO widać, Boże, Twój pochód, * pochód Boga mego i Króla do świątyni.

Przodem idą śpiewacy, na końcu harfiarze, * w środku dziewczęta uderzają w bębenki.

Chórem błogosławcie Boga na świętym zgromadzeniu, * błogosławcie Pana, zrodzeni z Izraela.

Tam na czele idzie Beniamin, † książęta Judy z hufcami, * książęta Zabulona i Neftalego.

Boże, okaż swoją potęgę, * potęgę Bożą, której dla nas użyłeś.

W Twej świątyni nad Jeruzalem * niech królowie złożą Tobie dary.

Skarć dzikie zwierzę żyjące w
sitowiu, * stada byków z cielca-
mi narodów.

Niech padną na twarze przy-
noszący srebro, * rozprosz naro-
dy, które cieszą się z wojen.

Niech możnowładcy nadejdą z
Egiptu, * niech Etiopia wyciąg-
nie swe ręce do Boga.

Śpiewajcie Bogu, królestwa
ziemi, * zagrajcie Panu.

On przemierza odwieczne nie-
biosy; * oto wydał głos swój,
głos potężny.

Uznajcie moc Bożą! † Jego
majestat jest nad Izraelem, *
a Jego potęga w obłokach.

Groźny jest Bóg w świątyni,
Bóg Izraela, † On sam swojemu
ludowi daje potęgę i siłę. * Niech
będzie Bóg błogosławiony!

Ant. Oto widać, Boże, Twój po-
chód, / pochód Boga mego i Kró-
la do świątyni, / alleluja.

K. Niech się nie trwoży serce wasze, alleluja.

W. Oto idę do Ojca, alleluja.

II CZYTANIE

Kazanie św. Augustyna, biskupa, "O Wniebowstąpieniu Pańskim"
(Kazanie 98, 1-2)

Nikt nie wstąpił do nieba, tylko Ten, który przyszedł z nieba

WDNIU dzisiejszym nasz Pan, Jezus Chrystus, wstąpił do nieba:
podążajmy tam sercem razem z Nim.

Mówi nam apostoł Paweł: "Jeśliście więc razem z Chrystusem
powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa
Chrystus, zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze,
nie do tego, co na ziemi". Chrystus wstąpił do nieba, ale nie odszedł
od nas. Tak i my już tam jesteśmy razem z Nim, choć jeszcze nie
spełniło się w naszym ciele to, co jest nam obiecano.

Chrystus jest już wyniesiony ponad niebiosy; ale nie przestaje
cierpieć tu na ziemi, ilekroć w nas, Jego członkach, doznaje sprze-
ciwu i trudów. On sam daje tego dowód, gdy woła z niebios:
"Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?" oraz: "Byłem głod-
ny, a daliście Mi jeść".

Czemuż to i my tak nie wysilamy się tu na ziemi, aby dzięki wierze, nadziei i miłości, które łączą nas z Nim, z Nim też radować się pokojem niebios? On, który tam przebywa, jest również i z nami; a my, którzy tu jesteśmy, i tam razem z Nim jesteśmy. Chrystus jest i z nami, i w niebie, bo jest Bogiem wszechmocnym i miłującym; my nie możemy przebywać tam, jednakże możemy tam być naszą miłością, ku Niemu.

Nasz Pan nie opuścił niebios, gdy stamtąd przyszedł do nas; nie opuścił też i nas, kiedy znowu tam powrócił. O tym, że tam przebywał, gdy był z nami tu na ziemi, On sam stwierdza tymi słowami: "Nikt nie wstąpił do nieba oprócz Tego, który z nieba zstąpił - Syna Człowieczego, który jest w niebie".

To zaś zostało powiedziane dla zaznaczenia jedności zachodzącej pomiędzy Nim, który jest Głową Ciała, a nami, którzy tym ciałem jesteśmy. Tak więc nikt nie mógł tego uczynić, jak tylko On, a my z Nim jesteśmy dzięki temu, że stał się Synem Człowieczym dla nas, a my synami Bożymi przez Niego.

W Liście do Koryntian czytamy: "Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało; tak też jest i z Chrystusem". Nie jest powiedziane: "Tak też jest z Chrystusem", lecz: "Tak też jest i z Chrystusem". A więc, choć wiele jest członków, to jedno tylko jest ciało Chrystusa.

Chrystus zstąpił z nieba w swym miłosierdziu i tamże wstąpił tylko On sam, a my w Nim przez łaskę. Chrystus zstępuje i Chrystus wstępuje. Przez co nie utożsamiamy bynajmniej Chrystusa, jako Głowy, z Jego Ciałem, lecz stwierdzamy jedność Ciała z jego Głową.

RESPONSORIUM

K. Jezus po swojej męce ukazywał się uczniom przez czterdzieści dni / i mówił o królestwie Bożym.

W. I uniósł się w ich obecności w górę / i obłok zabrał Go sprzed ich oczu, alleluja.

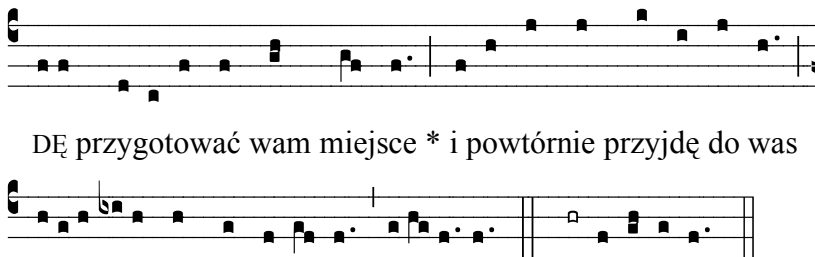
K. A kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca.

W. I uniósł się w ich obecności w górę / i obłok zabrał Go sprzed ich oczu, alleluja.

III NOKTURN

Ant.
VI F

I

DE przygotować wam miejsce * i powtórnie przyjdę do was

i uraduje się wasze serce, alleluja.

Pieśń (Iz 63, 1-5)

KTÓŻ to jest Ten, co przybywa z Edomu, * idzie z Bosry w szkarłatnych szatach?

Ten wspaniale odziany, * kroczący z wielką swoją mocą?

"To Ja jestem tym, który głosi sprawiedliwość, * potężny w wybawianiu".

Dlaczego skrwawiona jest Twa suknia, † a Twoje szaty jak tego, * który w tłoczni wygniata winne grona?

"Jedynie Ja wygniataam je do kadzi, * i nikogo z narodów ze Mną nie było.

Tłoczyłem je w mym gniewie, * deptałem w mojej porywczosci.

Ich posoka obryzgała Mi szaty * i poplamiałem całe me odzienie.

Bo dzień pomsty był w moim sercu * i nadszedł rok mej odpłaty.

Rozglądałem się, lecz nikt Mi nie pomógł, * zdumiewałem się, bo nikt Mnie nie podtrzymał.

Wtedy moje ramię przyszło Mi z pomocą * i podtrzymała Mnie moja zapalczliwość".

Pieśń (Oz 6, 1-6)

CHodźcie, powróćmy do Pana, † On nas poranił i On nas uleczy, * On nas uderzył i On nas uzdrowi.

Po dwóch dniach przywróci nam życie, † a dnia trzeciego nas dźwignie, * i żyć będziemy w Jego obecności.

Dołóżmy starań, aby poznać Pana; * Jego przyjście jest pewne jak zorza poranna,

Jak wczesny deszcz przychodzi On do nas * i jak deszcz późny, który poi ziemię.

"Cóż, Efraimie, mogę ci uczynić, * co pocznę z tobą, Judo?"

Miłość wasza jest podobna do chmur o świtaniu, * albo do rosy, która prędko znika.

Dlatego ciosałem ich przez proroków, † zabijałem słowami

ust moich, * a moje Prawo zabył-
sło jak światło.

Miłości pragnę, a nie krwawej
ofiary, * bardziej poznania Boga
niż całopalenia".

Pieśń (So 3, 8-13)

OCzekujcie na Mnie * w dniu,
gdy powstanę jako oskarży-
ciel,

Bo postanowiłem zgromadzić
narody * i zebrać królestwa,

By wylać na nie moje oburze-
nie, † cały gniew mój zapalczy-
wy, * gdyż ogień mej żarliwości
pochłonie całą ziemię.

Wtedy przywrócę narodom
wargi czyste, † aby wszyscy
wzywali imienia Pana * i jedno-
myślnie Mu służyli.

Z ziemi za rzekami Etiopii †
moi czciciele, lud mój rozproszo-
ny, * dar Mi przyniosą.

W tym dniu, Jerozolimo, już
nie będziesz się wstydzić †
wszystkich twoich uczynków, *
przez które byłaś Mi niewierna.

Wtedy bowiem usunę spośród
ciebie * twoich pysznych samo-
chwalców

I więcej nie będziesz się wy-
wyższać * na świętej górze
mojej.

I zostawię wśród ciebie lud
pokorny i ubogi, * który będzie
szukać schronienia w imieniu
Pana.

Reszta Izraela nie będzie czy-
nić nieprawości * ani mówić
kłamstwa.

W ich ustach nie znajdzie się
język zwodniczy, † gdy będą się
paśli i odpoczywali, * i nie bę-
dzie nikogo, kto by ich przestra-
szył.

K. Pan swój tron utwierdził na niebiosach, alleluja.

W. A Jego panowanie wszechświat obejmuje, alleluja.

EWANGELIA wg Lekcjonarza

III (IV)

C

IE-BIE, Boże, chwalimy, Ciebie, Panie, wysławiamy.

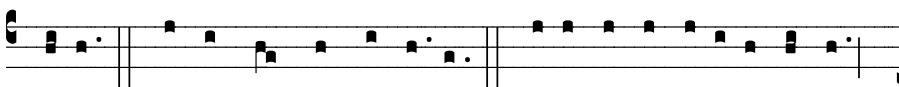
Tobie, Ojcu Przedwiecznemu, wszystko ziemia cześć oddaje.

Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie niebiosa i wszystkie Moce:

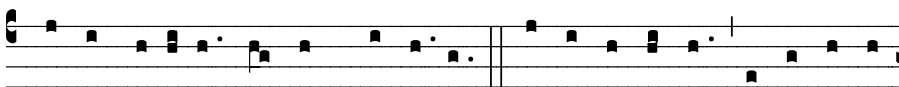
Tobie Cherubini i Serafini nieustannym głoszą pieniem: Święty,

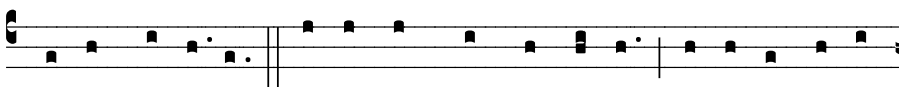
Święty, Święty Pan Bóg Zastępów! Pełne są niebiosa i ziemia

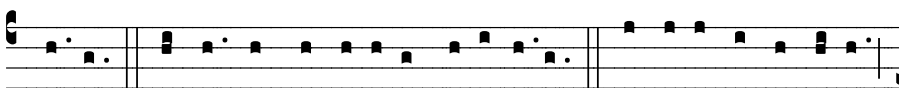
majestatu chwały Twojej. Ciebie przesławny chór Apostołów,

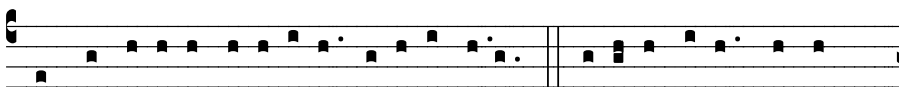
Ciebie Proroków poczet chwalebny, Ciebie wychwala Męczenników

zastęp świetlany. Ciebie po wszystkiej ziemi wysławia Kościół

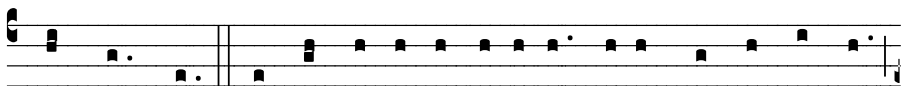
święty: Ojca niezmiernego majestatu, godnego uwielbienia,

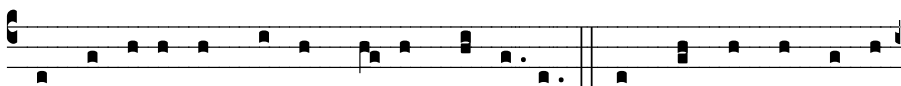
prawdziwego i Jedynego Twojego Syna, Świętego także Ducha

Pocieszyciela. Tyś Królem chwały, o Chryste, Tyś Ojca Synem

Przedwiecznym. Ty, dla zbawienia naszego biorąc człowieczeństwo,

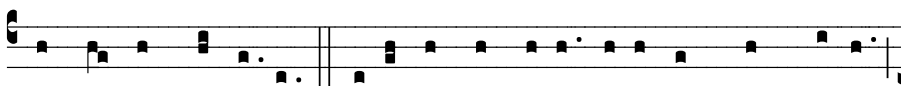
nie wahałeś się wstąpić w łono Dziewicy. Ty, skruszywszy żądló

śmierci, otworzyłeś wierzącym królestwo niebios. Ty po prawicy

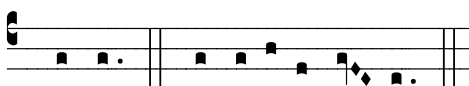
Boga zasiadasz w Ojcowskiej chwale. Ty przyjdiesz jako Sędzia:

tak wszyscy wierzymy. Błagamy Cię przeto: dopomóż swym sługom,

których najdroższą Krwią odkupiłeś. Policz ich między świętych

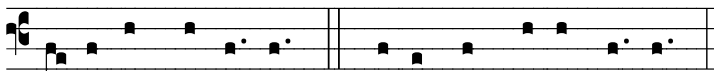
Twoich w wiekuistej chwale.

Módlmy się.

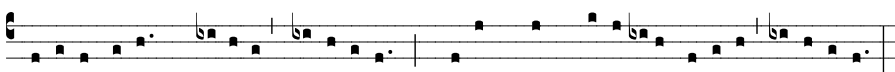
Modlitwa

Wszchemogący Boże, Wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, † spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie * i utwierdź naszą nadzieję, że my członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa połączymy się z Nim w chwale. Który z Tobą żyje.

II

Błogosławmy Pa-nu. Bogu niech będą dzie-ki.

Regína cæli * lætáre, allelúia : Quia quem meruísti portáre, allelúia

Resurréxit, sicut dixit, allelúia : Ora pro nobis Deum, allelúia.

*Królowo nieba, wesel się, Alleluja, Bo Ten, któregoś nosiła, Alleluja,
Zmartwychpowstał, jak powiedział. Alleluja Błagaj za nami Boga. Alleluja.*

V. Raduj się i wesel Panno Maryjo, alleluja!

R. Bo zmartwychwstał Pan prawdziwie, alleluja!

Módlmy się.

BOŻE, któryś raczył uweselić świat przez zmartwychwstanie Syna Twego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa, daj, prosimy, abyśmy przez Jego Rodzicielkę, Maryję Pannę, dostąpili radości życia wiecznego. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

K. Pomoc Boża niech będzie zawsze z nami.

W. I z naszymi braćmi nieobecnyimi. Amen.